

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 2, ročník 29

www.farnostzidenice.cz

vychází 10. dubna 2022

Bylo nebylo jedno krásné odpoledne na faře. A dostalo se k sluchu mému zvonění domovního telefonu. Na mou výzvu „prosím“ se ozvalo něco, co připomínalo název jedné sekty, na kterou jsme byli nedávno upozorněni v ohláškách. Opakoval jsem svou výzvu podruhé. A již zřetelněji bylo rozumět, že přišel syn člověka, který pracoval na faře. Nepředstavil se svým jménem, ale

svou identitu vztáhl k svému otci. Jsem syn otce. Hlavou mi projelo - co kdybychom my křesťané vztahovali svou identitu k svému Otci? Jsem syn Boží, jsem dcera Boží.

Nedávno jsme v evangeliu slyšeli příběh o otci, který vyhlíží a čeká. Četlo se v neděli, kdy jsem byl v izolaci, proto jsem nemusel přemýšlet, co budu kázat, ale co mi Bůh chce říci tím slovem. Vlastně to je základ každého kázání. To sem ale nepatří. Kdo jsem a čím jsem syn? Musel jsem si odpovědět. Zanedlouho budeme moci znovu prožít Velikonoce. Bůh dal svého Syna, protože tolik miluje člověka. Kéž to znovu prožijeme během těch nekonečných obřadů (výraz z jedné knihy). Kéž si užijeme tu nekončící lásku Otce. A kéž bychom nikdy neodcházeli z toho místa, kde nás chce mít.

P. Petr Beneš

Uvedení do pašijí

Pašije, to není jen líčení, co udělali lidé Pánu Ježíši kdysi dávno. Je to i o tom, jak se chováš k Pánu Ježíši ty, já, dnešní lidstvo. Kdo se pozná v Petrovi, který se k Pánu Ježíši okázale hlásil, když byl populární, módní, ale dnes se zapřísahá, že není jeho učedník?

Kdo se pozná v Pilátovi, který si myje alibisticky ruce, chce zůstat neutrální? Kdo patří do komparsu miliónových zástupů, kterým je vše jedno a jdou, kam vítr fouká?

Pak jsou tu ještě kati, kteří si neopomenou také plivnout a kopnout, když je do koho. Kdo z nás se najde v Jidášovi, ve Veronice, kdo v Šimonovi Cyrenském, kdo v Janovi, kdo má místo po boku bolestné matky Marie?

Velké drama světa se hraje, a bude se hrát až do konce věků. Moje úloha v něm může být jen jedna.

Která to je?

*P. Ladislav Simajchl
Z Cesty do Emmauz, cyklus C*

Dvě hříšnice

K jednomu zbožnému starci přišly jednou dvě ženy a prosily ho o radu a pomoc. Jedna se pokládala za velkou hříšnici. Před lety rozvrátila manželství a od té doby nemohla dojít vnitřního pokoje. Druhá žena naproti tomu na sobě neshledávala žádný hřích, byla úplně bezstarostná a klidná.

Stařec se obou žen vyptával na jejich dosavadní život. První se s pláčem doznamenala ke svému velkému hříchu. Druhá žena ale

opakovala, že si není žádného zvláštního provinění vědoma.

Tu řekl stařec první ženě: „Dcero moje, jdi do pole, najdi tam kámen tak velký, jak jen uneseš, a přines mi ho sem. Ty ale,“ obrátil se na tu, která si nebyla vědoma žádného těžkého hříchu, „přines mi tolik kamenů, kolik uneseš, ale samé malé!“

Obě ženy šly a udělaly, co po nich zbožný stařec požadoval. Jedna přinesla velký kámen, druhá koš plný malých kamenů.

Stařec se na ty kameny podíval a řekl: „A teď odnese ty kameny zpátky. Položte je přesně na to místo, kde jste je vzaly. A přijďte zase ke mně.“

Ženy šly, aby splnily starcův úkol. První brzy našla místo, odkud vzala svůj velký kámen a odložila ho zpět. Druhá si ale nemohla vzpomenout, kde všechny ty malé kameny nasbírala a vrátila s košem zpět ke starci, aniž by splnila uložený úkol.

„Vidíte, totéž se děje s hříchy,“ řekl zbožný stařec. „Ty jsi svůj velký kámen mohla bez obtíží vrátit na jeho dřívější místo, protože si pamatuješ, kde jsi ho vzala. Ty ale nemůžeš něco takového učinit, protože už nevíš, kde jsi všechny kameny nasbírala. Nuže,“ pokračoval stařec, „totéž platí i o hříchu. Ty jsi pořád myslela na své provinění, trpěla jsi výčitkami svědomí, a tak jsi ze svého hříchu činila pokání. Ty ale,“ obrátil se k druhé ženě, „ty máš na svědomí jen drobná provinění, která ti ani nepřijdou na mysl a nevzbudí v tobě žádnou lítost; tak sis postupně zvykla na hříšný život, a zatímco provinění druhých lidí kritizuješ, sama se stále víc zaplétáš do vlastní viny!“

Všichni jsme hříšní a všichni zahyneme, nebudeme-li si vědomi své viny a nebudeme-li nad ní pociťovat lítost!

L. N. Tolstoj

Z farnosti aktuálně

28. 4. 2022 oslaví zlatou svatbu náš kostelník se svou manželkou, **Jan a Jarmila Ambrožovi**.

Srdečně blahopřejeme!

10. června 2022 se uskuteční další ročník Noci kostelů. Po dvouleté odmlce připravujeme opětovné zapojení naší farnosti do této tradiční akce. V řadách organizátorů přivítáme nové spolupracovníky. Těšíme se na vás i na vaše nové náměty pro průběh Noci kostelů v našem kostele. V případě zájmu nám dejte vědět na farní email kancelar@farnostzidenice.cz.

Více o akci na webu www.nockostelu.cz

redakce

Synoda: Zprávy z naší společné cesty

Určitě vás zajímá, jak pokračuje farní synodální snažení. Stále jsme spolu na cestě, všichni, kteří tvoříme naši cyrilometodějskou farnost, naši místní církve.

Ve skupinkách se scházelo 48 statečných, společně se modlili, uvažovali nad danými tématy, sdíleli své zkušenosti, naslouchali si a na závěr se pokusili formulovat vše co nejlépe do dokumentu, kterým nás překvapilo biskupství.

Tématu „NA SPOLEČNÉ CESTĚ: V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě“ se věnovala čtyři vytvořená společenství.

Další velmi aktuální téma „SLAVIT: Společné putování je možné pouze tehdy,

pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení Eucharistie“ zvolily tři skupinky.

Jedno společenství se věnovalo tématu „ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT: V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch svatý říká prostřednictvím celého společenství.“ Tato skupinka zvolila jako další téma „Zdobrovolnění celibátu“.

Poslední vybrané téma bylo „Spoluzodpovědnost za misijní poslání: Synodalita slouží misijnímu poslání církve; všichni členové jsou voláni k tomu, aby se na něm podíleli.“

Pro nás, kteří se na společném díle aktivně podílíme, je ovocem synody zvláště vděčnost a díky.

Velké poděkování za naši farnost, za kněze, za společenství, za pestrou nabídku možností, které zde máme, za ty, kteří se za nás modlí, protože patříme k sobě. Jsme také velmi vděční, že nám papež František otevřel oči, abychom poznali, že synoda není něco, do čeho se zapojíme a co po třech měsících a vyplnění „formuláře“ končí. Pochopili jsme, že putujeme spolu a ta cesta ani tak nevede někam, spíše k Někomu. A už jenom toto poznání je pro nás velikým darem, o který bychom se s vámi všemi chtěli rozdělit. A především spolubratry pozvat: putujme všichni společně k Bohu, ať nám otevře oči, abychom viděli všechny ty, kdo jdou s námi, a dokázali je správně milovat.

V příštím Siardu se můžete těšit na podrobnější informace o tom, co konkrétně jsme ve skupinkách rozlišovali a sdíleli, za co jsme se modlili a k jakým závěrům jsme došli.

Z. Hamplová

Výročí založení diecéze (1)

Brněnská diecéze vstoupila do jubilejního roku, který vyvrcholí děkovnou bohoslužbou v katedrále sv. Petra a Pavla v neděli 4. prosince 2022 v 10.30 hodin.

Založení Biskupství brněnského

V době vlády Marie Terezie (1740-1780) byla na Moravě jediná diecéze, a to v Olomouci. Patřila mezi největší a nejrozsáhlejší v celém tehdejší mocnářství. Měla 525 farností, a proto byla Morava zvolena jako první k plánované církevní reorganizaci. Tehdejším záměrem bylo vytvořit dvě nová biskupství - v Brně a v Opavě.

Dne **5. prosince roku 1777** vydal papež Pius VI. zvláštní bulu, kterou povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství, a jemu podřízené nové Biskupství brněnské s ním mělo vytvořit moravskou církevní provincii. Tehdy rovněž plánované opavské biskupství na své založení z politických důvodů čekalo více než dvě stě let, až do 30. května 1996.

Počet farností

V době svého vzniku měla brněnská diecéze sto jednapadesát farností rozdělených do osmnácti děkanátů. Dnes ji tvoří ve dvaceti děkanátech čtyři sta padesát farností, o které pečuje 314 kněží – 242 diecézních a 72 řeholních (údaje k 1. 11. 2021). V porovnání s ostatními diecézemi v České republice je v současnosti brněnská diecéze počtem farností největší a svou rozlohou třetí nejrozsáhlejší.

Počet kněží

Od roku 1777 do dnešního dne bylo v brněnské diecézi vysvěceno celkem 4039 kněží.

Knihy svěcení vedené od založení Biskupství brněnského 5. prosince 1777 vydávají zajímavá svědectví. V letech 1777

až 1914 bylo v brněnské diecézi vysvěceno 2849 kněží. Od roku 1915 do dnešního dne přibýlo dalších 1190, přičemž jubilejní čtyřtisící kněžské svěcení udělil brněnský biskup Vojtěch Cikrle v pátek 5. října 2012.

Nejvyšší počet kněžských svěcení v brněnské diecézi udělil její v pořadí osmý biskup ThDr. František Saleský Bauer v letech 1882 až 1904: vysvětil celkem 633 kněží. Po něm následuje šestý brněnský biskup ThDr. Antonín Arnošt Schaffgotsche, který v letech 1842 až 1870 udělil svěcení 477 kněžím. Současný, třináctý sídelní biskup brněnské diecéze, ThLic. Vojtěch Cikrle udělil v letech 1990 až 2021 celkem 249 kněžských svěcení a 48 svěcení ke stálému diaconátu.

Patroni diecéze

Patrony hlavního diecézního chrámu, katedrály v Brně na Petrově, stejně jako patrony celé brněnské diecéze, jsou apoštolové sv. Petr a Pavel.

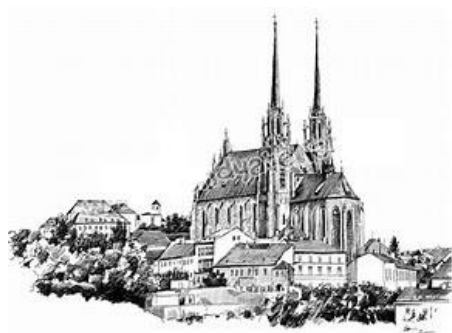
Katedrála sv. Petra a Pavla

Podle nejnovějších poznatků sahají počátky chrámu na Petrově do sedmdesátých let 12. století. V období gotiky prošel chrám několika přestavbami. Při jedné z nich, kolem roku 1500, bylo původní zasvěcení svatému Petrovi rozšířeno na zasvěcení sv. Petru a Pavlovi. Během třicetileté války kostel vyhořel a jeho obnova proběhla ve dvou barokních fázích v letech 1651-52 a 1743-46. Když papež Pius VI. bulou z roku 1777 potvrdil zřízení brněnského biskupství, byl kostel sv. Petra a Pavla povýšen na katedrálu. Po archeologickém průzkumu, který probíhal v katedrále na počátku 90. let minulého století, je veřejnosti zpřístupněna románsko-gotická krypta a později ve věži také klenotnice katedrály. Loni v květnu posvětil biskup Vojtěch Cikrle nový oltář, kterým byl sjednocen liturgický prostor katedrály.

Martina Jandlová

Zprávy z diecéze

V sobotu **9. dubna 2022** se bude na Petrově konat diecézní setkání mládeže s otcem biskupem Vojtěchem.

V sobotu **14. května 2022** se koná v kinosále Fakultní nemocnice Brno-Bohunice již po sedmnácté konference Zdravotník-křesťan v dnešní nemocnici.

28. května až 4. června 2022 se uskuteční pout' „Po stopách sv. Augustina a sv. Rity“, na kterou zvou brněnští augustiniáni. Duchovním průvodcem pouti je převor Augustiniánského opatství na Starém Brně P. Angelo Lemme.

Zájemci se mohou hlásit paní Brigitě Kolářové na email: asistentka@opatstvibrno.cz

28. května 2022 v 11.00 hodin bude uzavřena mší svatou v katedrále Ducha svatého v Hradci Králové diecézní část beatifikačního procesu Služebnice Boží S. M. Elišky Pretschnerové, OSF z Kongregace školských sester sv. Františka. Sestry této kongregace žijí i na hranici Židenic a Husovic.

Rozhovor s Ludmilou Javorovou

V minulém čísle Siardu jsme připomínali 90. narozeniny Ludmily Javorové, která se v naší farnosti mnoho let věnuje přípravě dětí i dospělých na svátosti, katechezi, výuce náboženství, vedení společenství a mnoha dalším aktivitám. Dnes s ní přinášíme rozhovor.

Nepocházíš ze Židenic, ale žiješ tady už řadu let. Co pro tebe znamená židenická farnost?

S Židenicemi jsem srostla, staly se mým druhým domovem. Ne že by mně byly zcela neznámé – tatínek se stýkal s židenickými kněžími, chodíval k nám P. Pokorný a P. Jánský. Jednou jsem si chtěla sáhnout na biret, ale hned jsem byla napomenuta – na to holčičky sahat nesmějí! A stejně jsem si sáhla.

Poznala jsem zde mnoho lidí. Jsou tu i někteří osamocení, a to si vždy uvědomuji, jaké máme štěstí, že máme naše farní společenství. Nechci zapomenout za to poděkovat – jednak Otci, jednak našim kněžím a vám všem, kteří je tvoříte.

Potkala jsi zde řadu kněží. Na koho ráda vzpomínáš?

Jsme lidé, každý máme své kladné i záporné stránky. Dařilo se mi spolupracovat se všemi židenickými kněžími. Ale ráda vzpomínám na Dominika Doubravu, na jeho bezprostřednost a spontánnost. Jednou přišel do hodiny náboženství a přinesl dětem pytel bonbonů! Měl dar získávat si lidi.

Záběr tvé činnosti byl obrovský. K tomu zaměstnání, péče o domácnost, o blízké. Kde jsi na to brala čas a sílu?

Na to se ptám také. Když vznikne potřeba, přijde i síla – zvláště pro ženu je to tak dané. A jsou zde i dary, kterých si mnohdy nevšímáme...

Vzpomínám si, že nedávno jsem se ptala dětí, co se jim na světě nejvíc líbí. Jeden kluk – asi 3. třída – neposedně poskakoval, tak dostal slovo. A on jedním dechem řekl: „Duch svatý.“ Úplně jsem oněměla. „A tys ho viděl?“ „Ne,“ odpověděl. Chvilí přemýšlel a dodal: „Koronáč taky nevidím.“ „Pamatuj si, že teď z tebe ten Duch svatý promluvil. A pros ho, ať neodchází.“ Je doba Ducha svatého.

Jaké máš vzpomínky na dětství a na rodiče?

Doba, která je za mnou, je víc, než se dá vyjádřit... Byla bohatá lidskými vazbami, náročná válkou, komunistickým útlakem, postojem církve...

Vyrůstala jsem v rodině s 8 bratry a 1 sestrou, tatínek pracoval v laboratoři vysoké školy, maminka se starala o domácnost. Pamatuji si jeden zvyk, který krásně ilustroval jejich vztah: když tatínek nemohl přijít v poledne domů na oběd, oba se v tu dobu modlili Anděl Páně a modlitbu zakončili políbením snubního prstenu. Tak rostla jejich vzájemná úcta a láska. Čas, kdy se tatínek vracel z práce, maminka vždycky avizovala, a pro nás to byl čas plný očekávání.

10 sourozenců není málo. Jak jste spolu vycházeli?

Nikdy jsem nepocítila, že by hoši měli nějaké výhrady proti mně. Nikdy se mi nesmáli, že třeba nevylezu na strom, pomohli mi nahoru a zase mě sundali. Jeden

bratr si dokonce hrával s mým pokojem pro panenky. Ale když si hráli na mši svatou (dostali od jedné paní zdobený ornát, nejstarší bratr kázal, zvonilo se hmoždířem), tak jsem mohla jen zastupovat lid. Jednou jsem se ptala tatínka, proč také nemohu sloužit. Tatínek ani nezvedl hlavu od knihy a odpověděl: „Tak se za to modli a třeba se to změní, až budeš velká.“

Tatínek se hodně věnoval knihám?

Ano, když měl čas, hlavně večer. Smával se, že pro něho jsou knihy bonbony. Ale také nám předčítal a hrál s námi napínavé hry, které vedly k posílení vůle.

A maminka?

Maminka byla praktická žena. Dodnes nechápu, jak to mohla zvládnout. Za války třeba už neměla z čeho vařit. A přece oběd byl. Od ní jsem se naučila hluboké důvěře v Boží přispění a pomoc. Po ránu jsem jí slýchala zpívat: „...nebudu se nouze báti, neb Bůh o mne pečuje...“ (píseň Tvůrce mocný). Tato důvěra, tato jistota mě provází celý život. Nejsou to jen slova, ale bytostný vztah, komunikace, bytí.

Jak lze dojít k takovému vztahu?

To je individuální. Ale i touhou po plnosti vztahu a úměrným vnímáním potřeb. Také naplněním svého křtu. Křtem se člověk stává pomazaným na kněze, proroka a krále. Kněz svátostně proměňuje, ale každý z nás může proměňovat nesnáze, nejistotu v důvěru, překonávat nenávisť – dělám to? Prorok rozumí Boží řeči – rozumím já Božímu slovu, prosím o to, vzdělávám se? Král vládne – vládnu sobě, poručím si?

Po sametové revoluci měla církev u nás velký potenciál. Mohla ho víc využít?

Ten potenciál vidí každý jinde. Na budoucnost se musíme vždy připravovat a počítat s tím, že přijdou těžkosti. Život přináší hodně utrpení, které nemůžeme hned vyhodnotit, ale až per post. Bůh nás nepovede do strastí, protože nás miluje. Vždycky záleží na tom, jak se člověk rozhodne. Těžkosti nás neminou, ale budeme bohatší o zkušenost a poznání Boží věrnosti a lásky. A můžeme i inspirovat druhé.

Připravila L. Pohanková

Příběhy, které otevírají srdce (2)

V minulém čísle jsme vás informovali o knize s portugalským názvem *É Brincadeira!?*, kterou vydali bratři z Taizé, knize příběhů dětí z brazilské favely. Dnes přinášíme další příběhy.

Dívka a její sen

Byla jednou jedna dívka, která měla dva sny. V prvním snu chtěla pomoci své mamince, aby získala vlastní chatrč. Druhým snem bylo zabezpečit rodinu vším, co potřebuje. Ale to bylo nemožné.

Děvče ale svůj sen nevzdalo. A protože měla hodně víry, modlila se každý den a každou noc. A jednoho dne dokázala svoje sny uskutečnit. Potom Bohu za všechno děkovala.

Crysiamara Lima de Santana

14 let – ulice: Dona Domingas – 19. 09. 2020

Chlapec, který sní o tom, že se stane lékařem

Stalo se, že Paolo snil o tom, že se stane lékařem. Ale jeho matka si nemohla dovolit platit školné. Jednoho dne měl nápad. Šel na ulici a prodával sladkosti, aby se jeho sen stal skutečností.

Až se seznámil s Donou Tinou. Viděla, že chlapec dělá všechno pro uskutečnění svého snu. Proto poprosila svého muže, aby obstaral pro chlapce zaměstnání. Chlapec byl velmi šťastný a děkoval Doně Tině.

Leonardo Brito da Silva

9 let – ulice: Sao Crispim – 30. 03. 2018

Připravila Marie Oujezdská

Svátek v kalendáři (4)

Nikým nepohrdej

V době apoštolů žil v městě Kolosy vážený a zámožný muž jménem Filemon.

Svatý Pavel ho obrátil na křesťanskou víru. Filemon měl sice podle tehdejšího zvyku otroky, ale jako horlivý křesťan byl jim dobrotivým pánem. Jeden otrok, pohan Onesimus, zneužil pánovy dobroty, okradl ho a utekl. Na svých potulkách přišel také do Říma. Zde se setkal se svatým Pavlem. Ačkoliv byl svatý Pavel velice zaměstnán obracením celých národů, nepohrdl ani ubohým poběhlíkem, ale poučil ho ve víře a pokřtil ho. Pak ho vrátil jeho pánovi Filemonovi s dopisem, který patří ke spisům Nového zákona (list sv. Pavla Filemonovi).

Oč Pavel prosil, Filemon splnil. Když zběhlý otrok přišel s dopisem, nebyl nijak potrestán, ale byl propuštěn na svobodu a poslán zpět Pavlovi, aby mu sloužil, protože Pavel byl už starcem a v zajetí. Z nevěrného otroka se stal z milosti Boží tak dobrý a věrný křesťan, že Pavel ho posvětil na jáhna. Když Pavel psal později list Kolosanům, poslal Onesima, aby dopis donesl. Některé zprávy vypravují, že byl také poslán do Španělska, aby tam hlásal evangelium. Když se odtud vrátil do Asie, byl vysvěcen na biskupa v Efezu, kde byl nástupcem svatého Timotea. Svědčí o tom list sv. Ignáce, mučedníka, poslaný Efezským, v němž tento světec žádá věřící, aby svého biskupa Onesima milovali jako Ježíš Kristus. Onesimus byl nakonec v Efezu zatčen a odveden v okovech do Říma, kde byl pro víru v Ježíše Krista v r. 107 ukamenován.

Pisatel tohoto pojednání vyzdvihuje jednání sv. Pavla a upozorňuje na to, že dobrý křesťan nemá pohlížet na druhé s pocitem nadřazenosti nebo jako na méněcenného, i když je to hříšník. Ale dle svých možností má takovému člověku pomoci k pravému poznání správné cesty, která vede ke spáse.

JA

Zlé slovo

Kdes vyskočilo slovo

z činu, když mysl byla pustá.

Zapadnout mělo v zapomnění,
však chopila se ho tlachající ústa.

A slovo hnané vichrem

těch tlachajících úst

od ucha zvědavého k ústům zlolajným
zlověstně začalo růst.

A měnilo svůj tvar i význam

i skutečnost, co byla známa,

hlučící jako bouře

a bořící vztahy, jenž měly odedávna.

Už zdálo se, že nebude ho konce,

že nenajde cílové pásy,

však moudrost zavřela ta ústa

a chytila to slovo

do jemných sítí lásky.

A v tajemném jejím odpuštění

vyhladí zloby vrásky.

Ajan

Informace o stavebních projektech

Vážení farníci,

na tomto místě se opět můžete seznámit s aktuálním stavem prací ve farním klubu.

V únoru a březnu pokračovaly práce na novém topném systému a vodoinstalaci. Dále byla v suterénu vyměněna všechna okna, vybetonovány prostupy komínů do dalšího patra, zhotoveno a zhutněno šterkové lože. Následně proběhla nezbytná kontrola nových sítí před vybetonováním podlah, především měření těsnosti plynového potrubí a videoprůzkum odpadů s následným odkrytím a kontrolou zjištěného problematického úseku.

V době, kdy čtete tyto řádky, by již ve farním suterénu měly být vybetonovány všechny podlahy. Dále nás čeká zdění příček v rámci dispoziční úpravy sociálního zázemí, zhotovení omítek a obkladů, dokončení nové elektroinstalace a vybavení kuchyně. Aktualizovanou fotodokumentaci provedených prací můžete sledovat na nástěnkách vzadu v kostele. Připravujeme pro vás také další Den otevřených dveří, abyste si postup oprav mohli prohlédnout na vlastní oči, termín bude upřesněn v ohláškách.

Jak víte, realizace nejen uvedených, ale i budoucích oprav není možná bez vaší štědrosti, za kterou vám patří veliký dík. Přispívat lze několika způsoby – na farní účet (2100491918/2010, VS: rodné číslo/dat. nar. ve tvaru RRMDD, SS: 5), prostřednictvím obálek (na stolku vzadu v kostele) nebo při pravidelných sbírkách na opravy.

*Antonín Mareš
Dominik Jurásek*

Okénko do světa (9)

Tanzánie – tři salesiánské farnosti

Arusha, 12. března 2022

Po sedmi týdnech v Tanzánii je čas na přelet do další země, tentokrát do Súdánu (Chartúm). Byl to velice pěkný čas v této mírumilovné, ale ještě chudé zemi, která se teď velice rychle rozvíjí. Má asi 60 milionů obyvatel, rozlohu 900 000 km². Byl jsem tam poprvé. Největší africká hora Kilimandžáro i desítky národních přírodních parků přitahují hodně turistů. Na to samozřejmě nebyl čas. Od Indického oceánu až po Viktoriino jezero je to velmi krásná země bohatá na zemědělství, přírodní krásy a hlavně na mírumilovné lidi. Nejvíce se tu domluvíte jazykem ki-swahili, kdo dokončil dobrou školu, mluví i anglicky. Katolíků je asi 1/3 obyvatel, další třetina jsou muslimové a zbývající jsou další křesťanské církve, kterých je na tomto kontinentu mnoho. Díky socialistické vládě od doby nezávislosti tu převládá harmonie mezi stovkami různých kmenů, harmonie sociální, a dýchá tu mír – to je velice odlišné od nejbližších zemí jako Rwanda (genocida), demokratické Kongo (občanské války), Keňa (islámští extrémisté a boje mezi kmeny) nebo Mozambik (islámští partyzáni z ISIS).

Strávil jsem skoro sto procent času s našimi salesiánskými komunitami, které se nacházejí ve všech koutech této velké země. Přesuny autem od jednoho domu do druhého trvaly asi 8 – 10 hodin po skoro dobrých cestách. Žije tu asi 70 salesiánů, většinou domácích a mladých; naši první misionáři přišli v roce 1980 z Indie. Dnes tu máme 3 farnosti, 3 střední školy průmyslové,

4 střední školy do 11. ročníku, 2 formační domy (15 noviců z Keni, Jižního Súdánu a Tanzánie – na jeden rok; 60 studentů filozofie a pedagogiky v rámci tříletého postnoviciátu – mladí salesiáni z 10 různých afrických zemí). Díky velké rozloze země je hodně škol také s internátem. Nemohu zapomenout na největší salesiánský internát ve vesnici Didia blízko města Shinyanga s 900 studenty; chlapci i děvčata mají hodně energie a tvořivosti.

Jak blízko je ze Židenic do Tanzánie? Bylo pěkné se setkat se třemi misijními dobrovolnicemi ze Slovenska (Bratislava, Poprad a Humenné) v jedné z našich škol, kde už znají dobrovolníky z Německa, Česka, Polska a také ze Spojených států. Bylo zajímavé se setkat s jedním členem farní rady, jehož tatínek studoval na inženýra v Československu – za totality totiž Tanzánie patřila do stejného bloku jako Československo. V našich farnostech se mě hodně ptali, jaké jsou šance na výměnu a partnerství mezi nějakou farností v Evropě a naší farností v Tanzánii! Samozřejmě záleží hodně na lidech na obou stranách. Je jisté, že Tanzánie se teď rozvíjí super rychlým tempem (industrializace, urbanizace a školství). Kromě jiného také změnili hlavní město – největší přístav ve východní Africe Dar es Salaam (6 milionů obyvatel) už není hlavním městem. Prezident, vláda, ministerstva a velvyslanectví se přestěhovali

do města Dodoma, které je zhruba v zeměpisném středu Tanzánie.

Co znamená být farníkem v nové salesiánské farnosti Ihumwa (Dodoma), která byla založena před 3 roky? Znamená to farní kostel ve výstavbě, bude mít 1200 míst na sezení, jedna kaple pro 200 věřících je už dokončena a další kaple pro 400 lidí se ještě staví. Jako v každé farnosti je také tady asi 26 malých křesťanských komunit (NB – v celé Tanzánii je jich asi 90 000!). Díky tomuto systému je katolická církev v kontaktu skoro se všemi věřícími, každou sobotu ráno se tyto Small Christian Communities (SCC) scházejí na rozdílení Božího slova. Znamená to také 8 katechetů – laiků, většinou na plný úvazek, co připravují děti ke svátostem a pokud možno také v každé (i vládní) škole vyučují každý týden náboženství. Díky přesunutí hlavního města do Dodomy roste počet katolíků v naší farnosti (která je vzdálena jen pár kilometrů od sídla ministerského předsedy), jak se vládní úředníci, univerzity, průmysl, vojáci a další lidé přesunují do nového centra republiky.

Farní rady v našich třech farnostech mají ve svých řadách většinou hodně učitelů nebo vychovatelů, také mladí lidé jsou pěkně zastoupeni (protože oni tvoří většinu obyvatelstva a také většinu farníků). Bohoslužby v neděli trvají asi 90 minut,

hlavně díky mnoha sborům (v jedné naší farnosti, Mafinga, je těch sborů šest, a tak jsou všechny mše perfektně animované). Zpěv znamená nejen otvírat ústa, ale také se pohybovat – tančit na místě. Velké množství různých společenství v každé farnosti je také zřízeno skauty a dalšími skupinami. Hodně energie se dává do ekonomického zabezpečení farnosti. Kromě normálních sbírek také lze získat peníze díky zemědělství či sázení ovocných stromů.

Samozřejmě je také hodně těžkostí, co se týká růstu ve víře. V jedné farnosti se vypořádávali s tím, že ještě desítky manželství neměly uzavřenou svátost v kostele (NB tradiční africké manželství je spojené s velkými sumami peněz předávanými v rodinách novomanželů). A tak otevřeli kurz pro ty mladé nebo starší, co se připravují na manželství. Pak mají každý semestr řadu svateb, 40-50 novomanželských párů (jedině se vyhýbají postní době). Také není lehké najít nové či mladé katechety, zvláště kvůli malé ekonomické základně (učí 25 hodin týdně, ale přivydělávají si na zahradě či na trhu, jak se jen dá). Také víra mladých je vystavena hodně nedobrym vlivům, většinou také tomu, že rodiče nemají na své děti čas, oba dva pracují, což ještě před několika lety bylo nepředstavitelné. Nebo je dokonce posílají do internátních škol ještě na základní škole. Takže hodně děcek předstírá před maminkou

a tatínkem, že jsou katolíci (pokřtěni jako mrňata), ale de facto už jsou v nějaké té pentekostální sektě nebo úplně vedle (působí na ně tlak vrstevníků, sociální média, misionáři z jiných náboženství).

Jedna z našich tanzánijských farností (Iringa, 40 let) je situovaná hned vedle univerzity, takže se kromě stavby nového farního domu staráme o studenty. Další farnost v Mafinga (40 let) je už podle biskupa rozdělena na 3 nové farnosti, čekáme ještě na dokončení farního domu pro kněze, a pak se už rozloučíme s částí farníků a zůstane nám asi 5 kapliček. Třetí farností je Dodoma (hlavní město), kde se to všechno základní v posledních třech letech organizuje.

Máte možnost poznat nedělní liturgii z jedné farnosti (denní LIVE streaming, Mafinga) Gospel Media Kulwa:

https://www.youtube.com/channel/UCjV37clbnkltAdP_5Xk78iQ

Jak je tedy blízko ze Židenic do Tanzánie? To záleží na každém z nás! Každou neděli vyznáváme, že věříme v jednu katolickou (= univerzální) církev. Co to znamená ve skutečnosti? Nikdo není tak chudý, že by nemohl obohatit druhého, nebo tak bohatý, že by nemohl být obohacen druhými. Asante! = Díky (Swahili)!

P. Václav Klement, SDB

Velikonoce ve farnosti Brno-Židenice

Svátost smíření

- Po 11. 4. 2022 15:00-17:30
- Út 12. 4. 2022 9:00-11:00 a 15:00-17:30
- St 13. 4. 2022 9:00-11:00 a 15:00-17:30

14. 4. 2022 Zelený čtvrtek

- V 18:00 v kostele mše svatá na památku Večeře Páně.
Po mši svaté průvod s Nejsvětější svátostí oltářní do Getsemanské zahrady a poté možnost adorace do půlnoci.

15. 4. 2022 Velký pátek

- Kostel je otevřen k adoraci od 9:00 do 21:00 hod.
- V 9:00 modlitba se čtením a ranní chvály.
- V 14:30 křížová cesta, po ní možnost uctít ostatky Sv. kříže.
- Následuje nověna k Božímu milosrdenství.
- V 18:00 obřady na Památku umučení Páně.
- V 21:00 možnost v kostele naslouchat křížové cestě z Kolosea.

16. 4. 2022 Bílá sobota

- V tento den se neslaví bohoslužba, církve bdí u Božího hrobu.
- Od 9:00 otevřen kostel k adoraci u Božího hrobu.
- V 9:00 modlitba se čtením a ranní chvály.
- V 16:00 bílosobotní rozjímání na oratoři.

17. 4. 2022 Neděle Zmrtvýchvstání Páně

- Vigilie začíná už v sobotu ve 21:00 hod. Pokud můžete, přineste si vlastní svíce.
- Při mších v 8:00 a v 10:00 tradiční žehnání pokrmů.
- Večer chval v 19:30.

18. 4. 2022 Pondělí v oktávu velikonočním

- Mše sv. v 7:30.
- V 18:00 v kostele Velikonoční zpívání rodinného souboru Collaudeamus.

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce: siard@farnostzidenice.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**
k určení účelu daru slouží specifický symbol – více na www.farnostzidenice.cz
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo